

บทที่ 389

“แล้วผมจะค้นพบพระเจ้าได้อย่างไร?”

ข้าแต่พระเป็นเจ้า วันอาทิตย์ที่ผ่านมา ลูกได้รับนัดไปพบชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีความทุกข์มากและมีคุณพ่อแนะนำให้เขาไปดูรายการเจาะใจของลูก เมื่อได้ดูเสร็จ เขาต้องการพบลูกมาก คุณพ่อที่ลูกเคารพรักผู้นี้ถามลูกว่า ยินดีจะไปพบเขาไหม ลูกตอบรับทันที

เมื่อพบกัน เนื่องจากเขาและเพื่อนอีก 3 คนที่ไปพบลูกด้วย ทราบเรื่องราวชีวิตของลูกแล้วจากรายการเจาะใจ ลูกจึงให้เขาเล่าเรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติของเขาให้ลูกฟังเพื่อลูกจะได้ทราบว่า จะคุยกับเขาในรูปแบบใดเกี่ยวกับพระเจ้าจึงจะสัมผัสจิตใจเขาได้ดีที่สุด

เขาเป็นอีกหนึ่งที่มีปัญหาในทุกมิติของชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก แต่มีผู้ใหญ่คนหนึ่งข้างบ้านที่สงสารและให้ความช่วยเหลือและความรักเขามาตลอด เขาจึงรักผู้ใหญ่คนนี้เสมือนเป็นพี่สาวแท้ๆ แต่เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา พี่สาวที่เขาเคารพรักผู้นี้ได้เสียชีวิตลงในวัยกลางคนเท่านั้น เขารับไม่ได้ หัวใจแตกสลาย ในวันที่พี่สาวผู้นี้จากไป เขาเดินมาที่วัดของคุณพ่от่านนี้ในเวลาพลบค่ำแล้ว

เขาอยากแสวงหาผู้ที่มีอำนาจเหนือมนุษย์คือ พระเจ้า!

ลูกฟังเรื่องราวชีวิตของเขาต่ออีกเกือบชั่วโมง เมื่อเขาได้ระบายเรื่องราวทั้งหมดที่อัดอั้นตันใจเขาจนหมดแล้ว ลูกจึงได้เล่าเรื่องราวของลูกให้เขาฟังบ้าง ลูกได้สรุปเรื่องคดีของลูกเพียงสั้นๆ เพราะเขาทราบจากรายการเจาะใจแล้ว แต่ลูกเล่าให้เขาฟังถึงชีวิตของลูกหลังจากคดีจบ การแสวงหาพระเจ้าของลูก การเปลี่ยนแปลงในชีวิตของลูกหลังจากค้นพบพระเจ้าแล้ว และสถานะแห่งความสันติสุขและปิติสุขในใจของลูกในทุกวันนี้ ไม่เพียงแต่เขา แต่เพื่อนๆ เขาก็ฟังด้วยความตั้งใจ

มีคำถามคำตอบมากมายระหว่างเขาและลูก แต่สรุปมี 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

หากเขามาเป็นคริสตชนแล้ว เขาจะพบความสงบสุขในใจไหม?

ลูกตอบว่า สำหรับลูกแล้ว หลังจากที่ได้อันพบที่แท้พระเจ้าสถิตอยู่ในใจลูกนี้เอง ไม่ได้อยู่บนสวรรค์ไกลโพ้นโน่นเลย ลูกมีความสุขมาก เพราะในเวลาที่ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ภายใน 3 นาที ลูกจะคิดถึงและให้ “รู้สึกถึง” พระเจ้าในใจ แล้วลูกก็มีความสุขและลืมเรื่องอื่นๆ ที่ค้างคาในใจไปเลย ใครที่ค้นพบพระเจ้าแล้ว จะเข้าใจ

เขาถามต่อทันทีว่า “แล้วผมจะค้นพบพระเจ้าได้อย่างไร?”

ลูกตอบเขาว่า แต่ละคนคงมีวิธีค้นหาพระเจ้าต่างกัน สำหรับลูกมี 3 องค์ประกอบคือ 1. การสวดสวดสายรุ้งประจำวันและอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอทุกๆ วัน 2. การอ่านพระคัมภีร์และพยายามประพฤติปฏิบัติตามในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด และ 3. ความเจียม ลูกบอกเขาว่า ลูกทำข้อ 1 และ 2 ในความเจียมส่งจดมาตลอด 20 กว่าปีที่ผ่านมา

ตั้งแต่ลูกเริ่มแสวงหาพระเจ้า และในความเงียบนี้เอง ที่ลูกได้ค้นพบพระเจ้าและสามารถรับสัมผัสความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตลอดจนการประทับในใจลูกของพระองค์ได้

เขาตาลูกโพล่งด้วยความตื่นเต้น น่าสนใจมากครับ แต่ ... ผมเป็นนักดนตรี จะอยู่ในความเงียบได้อย่างไรครับ “ค้นหาและแบ่งเวลาซี ไม่ได้หมายความว่า คุณต้องมีชีวิตอยู่ในความเงียบทั้ง 24 ชั่วโมงต่อวัน ก่อนนี้ฉันต้องฟังเพลงทุกครั้งที่ขึ้นรถและทันทีที่เหยียบเข้าห้องนอนต้องเปิดเพลง แต่ฉันเลือกที่จะเปลี่ยนการประพฤติตนในช่วงเวลาเหล่านั้น เป็นการสวดส่ายประจำตอนขึ้นรถ และอ่านพระคัมภีร์ตอนอยู่ในห้องนอนแทน ใหม่ๆ จิตใจก็ฟุ้งกระจาย แต่การอ่านพระคัมภีร์เปรียบเสมือนการกระโดดจับจิตให้มาอยู่กับที่ ไม่ให้กระโดดโลดเต้นไปในอากาศทั่วห้อง บังคับให้ตัวเองมีวินัยไปเรื่อยๆ จนจิตมันนิ่ง และการอ่านพระคัมภีร์กลายเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความสุขและความชุ่มฉ่ำในหัวใจ” แล้วลูกก็เล่าต่อ “มีอยู่ครั้งหนึ่ง สมัยที่ฉันยังขับรถเอง พอขึ้นรถปุ๊บ ฉันก็เริ่มสวดส่ายประจำใจและสมาธิก็อยู่กับบทสวดภาวนา สวดไปเรื่อยๆ ขับรถไปเรื่อยๆ พอสวดจบส่ายประจำ อ้าว! ฉันอยู่ไหนเนี่ย! ปรากฏว่า ขับรถไปคนละทิศทางกับที่ๆ จะไป! 😊😊”

คำถามสุดท้ายที่มีความหมายสำหรับชายหนุ่มผู้นี้มาก

“พี่สาวคนหนึ่งที่ผมเคารพรักที่สุดได้ตายจากผมไปแล้ว ผมยังมีวิธีใดที่จะตอบแทนบุญคุณพี่คนนี้ไหม?”

ลูกตอบทันที “มีซี ไม่ว่าเธอจะยังคงนับถือศาสนาเดิมหรือเปลี่ยนใจมานับถือศาสนาคริสต์ ขอให้เธอตั้งใจทำตัวเป็นคนดีตลอดชีวิต และอุทิศผลบุญกุศลให้พี่คนนี้ พี่เธอก็จะได้รับส่วนบุญที่เธอแผ่ให้เธอ หากเธอกลับใจมาเป็นคริสต์ เธอก็ทำความดีทั้งชีวิตที่เหลือ ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและอธิษฐานว่า ที่เธอทำความดีเช่นนี้ เพื่อมอบให้แก่ดวงวิญญาณของพี่สาวของเธอที่ล่วงลับไปแล้ว และหากเธอทำเช่นนี้ได้ การตายของพี่สาวเธอจะมีคุณค่า”

ทันทีที่ลูกพูดประโยคเหล่านี้จบ สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น น้ำตาของลูกผู้ชายวัย 40 เศษคนนี้ไหลลงอาบแก้ม เขาก้มหน้าลงกับโต๊ะ ร้องไห้อย่างหนักโดยไม่อายใคร ลูกตกใจและอยากลุกขึ้นไปโอบเพื่อปลอบใจเขา แต่ตัดสินใจปล่อยให้เขาร้องไห้จนหมดความอยากร้องจะดีกว่า

เราจบการสนทนาธรรมวันนั้นเวลาบ่ายโมงกว่า ทุกคนหิวแล้ว พวกเขาโดยเฉพาะชายหนุ่มต้นเรื่องขอบขอบคุณไม่หยุดปาก เขาจะไปขอเรียนคำสอนต่อและจะทำตามคำแนะนำของลูกในการศึกษาอ่านพระคัมภีร์

ลูกได้บอกกับคุณพ่อผู้ที่เชิญลูกไปวันนั้นว่า ไม่ว่าผู้ฟังจะเป็นพันธหรือเป็นหมิ่น หรือแค่ 2-3 คน หรือแม้แต่เพียงคนเดียว หากเป็นการพูดเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเจ้าและเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระองค์แล้ว ลูกยินดีและเต็มใจ และพร้อมเสมอทุกเวลา

นี่เป็นสิ่งเล็กน้อยที่สุดที่ลูกจะสามารถทำเพื่อตอบแทนพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อลูกและครอบครัวของลูก พระเจ้าข้า

**“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด
โปรดทรงสำแดงพระองค์ในเวลาที่ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความทุกข์” เอสเธอร์ 4:17R**

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี

